

Forslag

til

Lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler

§ 1. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, jf. bilag 1 til denne lov, gælder for Grønland.

§ 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler for Grønland om anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, herunder om de ændringer af bestemmelserne, som de grønlandske forhold tilsiger.

§ 3. Forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af artikel 4-8, 10-12 og 16 i forordningen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den kriminallov, der gælder for Grønland.

Stk. 2. Ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser kan straffen stige til fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalansvar efter reglerne i 5. kapitel i kriminallov, der gælder for Grønland.

§ 4. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 3999 af 21. april 2010 for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovgivningsprocedure
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Gældende ret og lovforslagets indhold
 - 3.2. 2. pengeoverførselsforordning
 - 3.2.1. Kapitel I – Genstand, anvendelsesområde og definitioner
 - 3.2.2. Kapitel II – Forpligtelser for betalingsformidlere
 - 3.2.2.1. Afdeling I – Forpligtelser for betalers betalingsformidler
 - 3.2.2.2. Afdeling II – Forpligtelser for betalingsmodtagers betalingsformidler
 - 3.2.2.3. Afdeling III – Forpligtelser for mellembetalingsformidlere
 - 3.2.3. Kapitel III – Oplysninger, databeskyttelse og opbevaring af registreringer
 - 3.2.4. Kapitel IV – Sanktioner og overvågning
 - 3.2.5. Kapitel V – Gennemførelsesbeføjelser
 - 3.2.6. Kapitel VI – Undtagelser
 - 3.2.7. Kapitel VII – Afsluttende bestemmelser
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre bestemmelser for Grønland, der svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal

medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning 1781/2006/EF (2. pengeoverførselsforordning). Forordningen vil blive optrykt som et bilag til loven.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv) og 2. pengeoverførselsforordning udgør tilsammen de EU-retlige rammer for forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Med reglerne ønskes der en styrket regulering og indsats mod kriminelles adgang til at misbruge det finansielle system

Grønland er ikke medlem af EU, og hvis bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning, skal gennemføres for Grønland, skal dette derfor ske ved lov, jf. nærmere afsnit 2.2 nedenfor. Hensigten med lovforslaget er at styrke indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering i den grønlandske finansielle sektor. Med lovforslaget sikres det, at der gælder regler for Grønland, der – tilpasset de grønlandske forhold – svarer til de regler, som gælder i Danmark i medfør af 2. pengeoverførselsforordning.

Af præambelen til forordningen følger det bl.a., at strømme af sorte penge via pengeoverførsler kan skade finanssektorens integritet, stabilitet og omdømme og true EU's indre marked og den internationale udvikling. Hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet er fortsat væsentlige problemer, som bør håndteres på EU-plan. Pengeoverførselssystemets soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed kan blive bragt alvorligt i fare ved kriminelles og medvirkende personers bestræbelser på enten at sløre oprindelsen af udbytte af kriminelle handlinger eller at overføre midler til kriminelle aktiviteter eller terrorformål.

Grønland er en del af det internationale samarbejde inden for rammerne af Den Finansielle Aktionsgruppe mod hvidvask, finansiering af terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben (Financial Action Task Force, FATF) og er forpligtet til at sikre global gennemførelse af FATFs anbefalinger, med sigtet at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som blandt andet sikres med 2. pengeoverførselsforordning.

Lovforslaget har til formål at gennemføre bestemmelser for Grønland, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning, hvilket vil styrke reguleringen af pengeoverførsler i den grønlandske finansielle sektor.

Med 2. pengeoverførselsforordning og regler svarende til 4. hvidvaskdirektiv vil finansielle virksomheder på Grønland kunne overføre og modtage pengeoverførsler på lige fod med Danmark uden de yderligere krav, der stilles til pengeoverførsler til tredjelande. Dette vil ligeledes muliggøre at f.eks. bankerne kan straks-clear overførsler inden for rigsfællesskabet, hvorefter det er muligt at gennemføre en kontooverførsel med det samme døgnet rundt alle årets dage, en såkaldt straksoverførsel.

Samtidig med fremsættelse af denne lov, foreslås det at sætte lov nr. 651 af 8. juni 2017 med senere ændringer i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

2. Lovgivningsprocedure

Grønland har overtaget størstedelen af erhvervsområdet. En række områder inden for erhvervsområdet er imidlertid stadigvæk under danske myndigheders kompetence. Området for finansiel regulering på Grønland er ikke et overtaget sagsområde, og det er dermed dansk ansvarsområde under danske myndigheder.

På det finansielle område er en væsentlig del af lovgivningen i Danmark og Grønland baseret på international regulering, herunder ikke mindst EU-retsakter. I de senere år er det således blevet mere almindeligt, at regulering af det finansielle område udformes i EU-regi. Denne regulering sker enten i form af forordninger eller direktiver og suppleres af delegerede retsakter, gennemførelsesmæssige retsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. En stor del af EU-lovgivningen på det finansielle område udarbejdes således gennem bindende regler for medlemsstaterne. På denne måde sikres en ensartet regulering af det finansielle system i EU, hvilket kan medvirke til at skabe en øget finansiel stabilitet på tværs af samtlige medlemsstater.

Det følger af Traktaten for den Europæiske Union (TEUF) artikel 288, at en forordning er almengyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Grønland er ikke medlem af EU, og hvis bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning, skal gennemføres for Grønlands vedkommende, skal dette ske ved lov.

Dette indebærer, at der gennemføres en særlig lov for Grønland med samme indhold som den pågældende forordning. Dette betyder i praksis, at hver enkelt artikel i forordningen omskrives til en paragraf i et dansk lovforslag. Den danske lov vil således indholdsmæssigt have samme indhold som forordningen, men selve formen vil følge et traditionelt dansk lovforslag. Et sådant lovforslag vil eksempelvis indeholde bemærkninger til alle lovforslagets enkelte bestemmelser, dvs. svarende til bemærkninger til hver enkelt artikel i forordningen, selvom forordningen hverken indeholder almindelige eller specielle bemærkninger, men kun en præambeltekst.

Den nuværende procedure er meget tidskrævende for myndighederne, når forordninger skal skrives om til lovtekst med tilhørende bemærkninger m.v., og som ikke mindst vedrører en forordning, som Folketinget ikke kan tage stilling til for så vidt angår anvendelsen i Danmark.

Den nuværende procedure vanskeliggør derfor bestræbelserne på at sikre en hurtig gennemførelse af 2. pengeoverførselsforordning for Grønland og dermed en ensartet regulering på det finansielle område i rigsfællesskabet.

Konsekvensen bliver på det finansielle område, at lovgivningen på Grønland ikke følger gældende standarder i EU hvilket betyder, at Grønland skal anses som et tredjeland hvad angår pengeoverførsler.

For at imødegå disse udfordringer foreslås det med nærværende lovforslag at følge samme procedure som med gennemførelsen af kapitalkravsforordningen (CRR) for Grønland, jf. lov nr. 1566 af 15. december 2015, hvor forordningen blev gennemført ved, at den blev optrykt som bilag til loven.

Nærværende lovforslag indeholder derved et forslag til en dansk lov for Grønland, hvorved bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning kommer til at gælde for Grønland. Bestemmelserne i forordningen omskrives således ikke til dansk lovtæst, men optages som bilag til den danske lov. For nærmere om indholdet af 2. pengeoverførselsforordning henvises til pkt. 3.2.

Med nærværende lovforslag sikres, at der for aktørerne, herunder de finansielle institutter på Grønland, gælder enslydende regler som i resten af EU i forhold til 2. pengeoverførselsforordning. Dette vil resultere i, at Grønland ikke skal anses som tredjeland i forbindelse med pengeoverførsler. Samtidig tydeliggøres det med den valgte lovmodel, at den foreslåede lovs regler for pengeoverførsel for Grønland hidrører fra en EU-forordning, som vil være genstand for fortolkning ved bl.a. EU-domstolen.

Der er i lovforslaget desuden indsat en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte regler for Grønland om anvendelsen af forordningens regler m.v. samt en bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler for Grønland, der gennemfører delegerede retsakter m.v. udstedt i medfør af 2. pengeoverførselsforordning. Med hjemmel heri kan der foretages de tilpasninger m.v., som de grønlandske forhold tilsiger.

Grønland er inddraget i lovgivningsprocessen m.v. i overensstemmelse med de retningslinjer, der følger af Statsministeriets vejledning nr. 58 af 2. juli 2012 om ministeriers behandling af sager vedrørende Grønland.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret og lovforslaget indhold

Lovforslaget indeholder krav til de betalingsformidlere på Grønland, der overfører, modtager eller tager del i en pengeoverførsel. Med lovforslaget erstattes de nuværende regler med en styrket regulering, der er baseret på de nyeste EU-regler for pengeoverførsel.

Gældende ret er baseret på hensyn, som også danner grundlag for 2. pengeoverførselsforordning, herunder et regelsæt som overordnet bygger på at skabe en fælles tilgang til den internationale kamp mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Lovforslagets bestemmelser har derfor til formål, at forebygge, afdække og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Betalingsformidlere, der er involveret i den betalingskæde, der er etableret på Grønland eller i Danmark, kan lade pengeoverførslen ledsage af betalers og betalingsmodtagers betalingskontonummer. Sker pengeoverførslen ikke fra eller til en betalingskonto, kan overførselen ledsages af en entydig transaktionsidentifikator. Ved en entydig transaktionsidentifikator forstås en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings- og afviklingssystemer eller meddelelssystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren og betalingsmodtageren. Her er altså en tilsvarende mulighed for, at medsende ”begrænsede oplysninger” når en pengeoverførsel sker som eller kan sidestilles med en indenlandsk pengeoverførsel.

Den væsentligste ændring i forhold til gældende ret er, at der med lovforslaget stilles krav om, at der også skal medsendes oplysninger om betalingsmodtager. Dette medfører en ekstra forpligtelse for

både betalere og betalingsmodtagers betalingsformidlere samt mellembetalingsformidlere, da disse skal sikre, at alle påkrævede oplysninger er medsendt og verificeret tilstrækkeligt. Efter gældende ret er der alene krav til, at oplysninger om betaleren skal medsendes, ikke betalingsmodtageren. Med ændringen skærpes kravet til, hvilke oplysninger der skal medsendes, og derved sikres det i højere grad, at der ikke overføres penge til finansiering af terrorisme. Derudover videreføres muligheden for at undtage pengeoverførsler til almennyttige foreninger ikke, da 2. pengeoverførselsforordning ikke viderefører muligheden for undtagelsen fra oplysningskravene ved pengeoverførsler på op til 150 EUR til organisationer med et almennyttigt formål.

Med lovforslaget er der større fokus på beskyttelse af personoplysninger. Der stilles med forslaget således krav om, at betalingsformidlere, inden der etableres en forretningsforbindelse eller udføres en lejlighedsvis transaktion, skal give kunden de oplysninger, som formålet med behandlingen af personoplysningerne kræver. Sådanne oplysninger vil eksempelvis være identiteten på den registeransvarlige. Derudover skal betalingsformidler oplyse, om det er obligatorisk eller frivilligt at svare på spørgsmål, samt om der er mulighed for indsigtret, eller om denne er afskåret.

Efter gældende ret er der ikke krav om offentliggørelse af administrative sanktioner og foranstaltninger, hvilket er fastsat som et krav i 2. pengeoverførselsforordning med henvisning til artikel 60 om offentliggørelse af sanktioner mv. i 4. hvidvaskdirektiv. Kravet om offentliggørelse er fastsat i hvidvaskloven, som parallelt med denne lovs ikraftsættelse ved skulle sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til hvidvaskloven, jf. lov nr. 651 af 8. juni 2017.

For Grønland implementerer forslaget desuden FATFs anbefaling nummer 16 om elektroniske pengeoverførsler. Anbefalingen fastlægger, at der blandt andet skal medfølge information om både betaler og betalingsmodtager af en pengeoverførsel. Hensigten med anbefalingen er at sikre gennemsigtighed og øge sporbarheden af pengeoverførsler.

3.2. 2. pengeoverførselsforordning

2. pengeoverførselsforordning, der foreslås optrykt som bilag til loven, indeholder en præambel og 27 artikler, der er fordelt på syv kapitler. Forordningen har som formål at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Bestemmelserne i forordningen beskrives i underafsnittene nedenfor, der tager udgangspunkt i forordningens inddeling af bestemmelserne i kapitler og afsnit.

3.2.1. Kapitel I - Genstand, anvendelsesområde og definitioner

(Artikel 1-3)

Forordningens kapitel 1 indeholder regler om de oplysninger om betalere og betalingsmodtager, der skal medsendes ved pengeoverførsler uanset valuta, når mindst en af de betalingsformidlere, der er involveret i betalingsoverførslen, er etableret i EU. Det vil sige pengeoverførsler, som afsendes eller modtages af betalingsformidlere eller af mellembetalingsformidlere etableret i EU.

En betalingsformidler er en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at udbyde pengeoverførselsvirksomhed. De omfattede virksomheder er således f.eks. pengeinstitutter og pengeoverførselsvirksomheder. Virksomheder, der udbyder pengeoverførselsvirksomhed, er underlagt krav om tilladelse om tilsyn.

Hvor der er mindre risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler, giver forordningen mulighed for at undtage visse pengeoverførsler fra anvendelsesområdet. Sådanne undtagelser bør omfatte overførsler via betalingskort, elektroniske pengeinstrumenter, mobiltelefoner eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, hvor der anvendes teknologi med forud- eller efterbetaling, og som har tilsvarende karakteristika, når de udelukkende anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser, og når samtlige overførsler ledsages af nummeret på kortet, instrumentet eller udstyret.

Hvis et betalingskort, elektroniske pengeinstrumenter, mobiltelefoner eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, anvendes til pengeoverførsler fra en person til en anden henhører en sådan person-til-person-pengeoverførsel dog under forordningens anvendelsesområde.

Pengeoverførsler, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter, pengeoverførsler ved hjælp af udveksling af billeder af checks, herunder elektronisk cleared checks eller veksler og pengeoverførsler, hvor både betaleren og betalingsmodtageren er betalingsformidler, der handler i eget navn, er undtaget fra forordningens anvendelsesområde.

Visse pengeoverførsler af lav værdi, herunder elektroniske girobetalinger, der anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser, kan undtages, forudsat at det altid er muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren.

En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende denne forordning på pengeoverførsler på sit område til en betalingsmodtagers betalingskonto, der udelukkende giver mulighed for at betale for levering af varer eller tjenesteydelser, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) betalingsmodtagerens betalingsformidler er omfattet af 4. hvidvaskdirektiv
- b) betalingsmodtagerens betalingsformidler er i stand til ved hjælp af en entydig transaktionsidentifikator via betalingsmodtageren at spore pengeoverførsler fra den person, der har indgået en aftale med betalingsmodtageren om levering af varer eller tjenesteydelser
- c) pengeoverførselens beløb overstiger ikke 1.000 EUR.

3.2.2. – Kapitel II – Forpligtelser for betalingsformidlere

Forordningens kapitel 2 indeholder forpligtelser for betalers og betalingsmodtagers betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere.

3.2.2.1. Afdeling I - Forpligtelser for betalers betalingsformidler (Artikel 4-6)

Betalers betalingsformidler sikrer, at pengeoverførsler ledsages af fuldstændige oplysninger om betaler og betalingsmodtager. Fuldstændige oplysninger om betaler omfatter navn, adresse og betalings-

kontonummer. Adresse kan dog erstattes af andre oplysninger, herunder af betalers officielle personlige dokumentnummer, kunde-id-nummer eller af fødselsdato. Fuldstændige oplysninger om betalingsmodtager omfatter navn og betalingskontonummer.

For overførsler, der ikke sker fra eller til en betalingskonto, skal betalers betalingsformidler sikre, at overførslen i stedet for betalingskontonumre ledsages af en entydig transaktionsidentifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Betalers betalingsformidler er forpligtet til at kontrollere oplysninger på grundlag af en uafhængig kilde, før pengeoverførslen debiteres betalers betalingskonto.

For pengeoverførsler, hvor alle betalingsformidlere er etableret i EU, kan oplysningerne omfatte alene betalers og betalingsmodtagers betalingskontonumre eller en entydig transaktionsidentifikator. Hvis betalingsmodtagers betalingsformidler anmoder om fuldstændige oplysninger, skal betalers betalingsformidler stille disse oplysninger til rådighed inden for tre arbejdsdage.

3.2.2.2. Afdeling II - Forpligtelser for betalingsmodtagers betalingsformidler (Artikel 7-9)

Betalingsmodtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, at en pengeoverførsel er ledsaget af de oplysninger om betaler og betalingsmodtager, som forordningen kræver. Betalingsmodtagers betalingsformidler er derved forpligtet til at indføre effektive procedurer, således at betalingsmodtagers betalingsformidler kan opfylde kravene til oplysninger, der skal ledsage overførsler.

Betalingsmodtagers betalingsformidler er bl.a. forpligtet til at kontrollere oplysningerne, når overførslerne er på over 1.000 EUR uanset om de gennemføres som enkeltstående eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, inden betalingsmodtagers betalingsformidler lader pengeoverførslen krediteres betalingsmodtagers betalingskonto.

Hvis betalingsmodtagers betalingsformidler bliver bekendt med, at en pengeoverførsel er ledsaget af mangelfulde eller ufuldstændige oplysninger, skal betalingsmodtagers betalingsformidler afvise overførslen eller udbede sig de oplysninger om betaler og betalingsmodtager, som lovgivningen stiller krav om. Såfremt dette sker regelmæssigt, skal betalingsmodtagers betalingsformidler træffe foranstaltninger, som kan omfatte advarsler eller fastsættelse af en frist og derefter enten afvisning eller stillingstagen til, om forretningsforbindelsen skal fortsætte eller ophøre.

3.2.2.3. Afdeling III - Forpligtelser for mellembetalingsformidler (Artikel 10-13)

Mellembetalingsformidler er en betalingsformidler, som hverken er betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler. En mellembetalingsformidler medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel. En mellembetalingsformidler kan f.eks. være en korrespondentbank. Mellembetalingsformidler skal sørge for at opbevare alle oplysninger, de modtager om betaler og betalingsmodtager, sammen med en pengeoverførsel.

Mellembetalingsformidler skal indføre procedurer til at konstatere, om der med en pengeoverførsel medfølger de nødvendige oplysninger.

3.2.3 Kapitel III – Oplysninger, databeskyttelse og opbevaring af registreringer (Artikel 14-16)

Efter forordningen pålægges betalingsformidlerne, ud over oplysninger om betaleren, også at opbevare oplysninger om betalingsmodtageren i 5 år.

3.2.4. Kapitel IV – Sanktioner og overvågning

(Artikel 17-22)

Efter forordningen har medlemsstaterne mulighed for at fastsætte bestemmelser om strafferetlige sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af forordningen, hvorunder kan træffes alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf.

Strafferetlige sanktioner og foranstaltninger for overtrædelser af denne lov skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning samt være i overensstemmelse med de sanktioner og foranstaltninger.

3.2.5. Kapitel V – Gennemførelsesbeføjelser

Forordningens artikel 23 fastsætter, at Kommissionens bistås af et særligt EU-udvalg om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. Bestemmelsen sikrer ensartede bestemmelser i EU.

3.2.6. Kapitel VI – Undtagelser

Efter forordningens artikel 24 og 25 kan Kommissionen bemyndige en medlemsstat til at indgå en aftale med et tredjeland eller med et territorium uden for det territoriale anvendelsesområde for TEU og TEUF som omhandlet i artikel 355 i TEUF («det pågældende land eller territorium»). Artikel 355 indeholder undtagelser fra denne forordning, hvorved det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem dette land eller territorium og den pågældende medlemsstat som pengeoverførsler inden for medlemsstaten.

De europæiske tilsynsmyndigheder, European Supervisory Authorities (ESA'erne) vil i medfør af artikel 25 blive udstedt retningslinjer til betalingsformidlere, indeholdende hvilke foranstaltninger der skal træffes i overensstemmelse med 2. pengeoverførselsforordning.

3.2.7. Kapitel VII – Afsluttende bestemmelser

Artikel 26 og 27 indeholder bestemmelser om ophævelse af 1. pengeoverførselsforordning og ikrafttrædelsestidspunktet for medlemslande i EU.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner ikke er vurderet.

5. Økonomiske konsekvenser og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de økonomiske konsekvenser og administrative konsekvenser for erhvervslivet ikke er vurderet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de administrative konsekvenser for borgere ikke er vurderet.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de miljømæssige konsekvenser ikke er vurderet.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører bestemmelser i Grønland, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførelsesforordning.

Finanstilsynet påser som led i sin tilsynsvirksomhed, at de finansielle institutter m.v. overholder den finansielle lovgivning, herunder lovgivning, der baserer sig på EU-lovgivning, sådan som denne fortolkes af EU-Domstolen.

Grønland har ikke hjemtaget tilsynet med de finansielle institutter m.v. Dette betyder, at Finanstilsynet fører tilsyn med de finansielle institutter m.v. i Grønland. Det foreliggende lovforslag ændrer ikke herpå. Som følge af lovforslagets §§ 1 og 2 vil EU-Domstolens praksis i relation til 2. pengeoverførelsesforordning – uagtet at Grønland ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser – have betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed med de finansielle institutter m.v. i Grønland, idet Finanstilsynet vil anvende den samme tilsynspraksis, der måtte følge af EU-Domstolens praksis, over for de grønlandske institutter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den XX været sendt i høring hos Rigsombudsmanden, Grønlands Landsstyre, Felagið Føroyskir Peningastovnar (FFP), Lagmandens Kontor på Grønland, Figgjarmálaráðið (Det Grønlandske Erhvervsministerium) Vinnumálaráðið (Det Grønlandske Erhvervsministerium).

Lovforslaget har ikke været sendt i høring i Danmark, da lovforslaget ikke finder anvendelse for Danmark.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører bestemmelser i Grønland, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførelsesforordning.</p> <p>Finanstilsynet påser som led i sin tilsynsvirksomhed, at de finansielle institutter m.v. overholder den finansielle lovgivning, herunder lovgivning, der baserer sig på EU-lovgivning, sådan som denne fortolkes af EU-Domstolen.</p> <p>Uagtet at Grønland ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser vil EU-Domstolens praksis i relation til 2. pengeoverførelsesforordning have betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed med de finansielle institutter m.v. i Grønland, idet Finanstilsynet vil anvende den samme tilsynspraksis, der måtte følge af EU-Domstolens praksis, over for de grønlandske institutter.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i § 1, at bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler (2. pengeoverførselsforordning), gælder for Grønland.

Ved en vedtagelse af lovforslaget vil 2. pengeoverførselsforordning være et bilag til loven og dermed have lovkraft.

2. pengeoverførselsforordning fastsætter krav om de oplysninger, der skal medsende ved pengeoverførsler. Forordningen omfatter forpligtelser for betalere betalingsformidler, betalingsmodtagers betalingsformidler og mellembetalingsformidlere. Derudover er der fastsat krav til oplysninger, databeskyttelse, opbevaring af registreringer samt regler for sanktioner og overvågning

Der henvises i øvrigt til kapitel 2 og 3 i de almindelige bemærkninger vedrørende gældende ret og lovforslagets indhold.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for Grønland om anvendelse af bestemmelserne i forordningen, herunder om de ændringer af bestemmelserne, som de grønlandske forhold tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse giver ikke hjemmel til, at fravige de materielle bestemmelser i 2. pengeoverførselsforordning, men alene bemyndigelse til at foretage de fornødne tilpasninger til de grønlandske forhold. Dette gælder dog ikke, hvor det fremgår af 2. pengeoverførselsforordning, at der er mulighed for fravigelser.

Den samfundsmæssige indretning og struktur m.v. på Grønland er anderledes end i Danmark og de øvrige lande i EU. Bestemmelsen foreslås derfor indsat for at tilvejebringe hjemmelsgrundlaget for erhvervsministeren til at fastsætte administrative forskrifter med henblik på at tilpasse bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning til de grønlandske forhold.

Tilpasningerne til de grønlandske forhold vil som udgangspunkt være rettet mod myndighedsstrukturen på Grønland, herunder med særlig henblik på de grønlandske forhold, som adskiller sig fra de danske forhold. Bemyndigelsen i bestemmelsen kan dog også anvendes i forhold, der ikke angår myndighedsstrukturer, herunder eksempelvis på processer, der er anderledes end de danske, og som er begrundet i de grønlandske forhold. Tilpasningen kan sammenlignes med tilpasning, der kan foretages ved udarbejdelsen af kongelig anordninger, hvor danske lovregler tilpasses de grønlandske forhold, således at reglerne kan anvendes på Grønland.

Det er hensigtsmæssigt, at tilpasningerne til de færøske forhold sker ved en administrativ forskrift. Tilpasninger har navnlig en teknisk karakter og ved administrativ fastsættelse sikres det, at de nødvendige ændringer og justeringer kan foretages hurtigt og smidigt. Det er ligeledes hensigtsmæssigt, at tilpasninger til de færøske forhold kan ske løbende i takt med, at den fornødne erfaring med, hvordan bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning fungerer i praksis, opnås.

Det følger af proceduren for fastsættelsen af de administrative forskrifter, der skal gælde for Grønland, at de administrative forskrifter vil blive sendt i høring hos de grønlandske myndigheder under udstedelsen. Tilpasningen til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning sker dermed i samarbejde med de grønlandske myndigheder, således at bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning vil kunne anvendes mest hensigtsmæssigt på Grønland.

Til § 3

Adgangen til at pålægge juridiske personer strafansvar afgøres i overensstemmelse med de almindelige principper for ansvarsplacering.

Det foreslås i *stk. 1*, at en række artikler i 2. pengeoverførselsforordning, kan straffes med bøde ved forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse. Simple uagtsomme overtrædelser af disse bestemmelser er således straffri. Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes med højere straf for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at der er mulighed for at idømme fængsel i op til 6 måneder ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af en række artikler i 2. pengeoverførselsforordning. Det er på samme måde som ved overtrædelse af *stk. 1* en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven.

Det foreslås, at der kan idømmes fængsel i op til 6 måneder ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af artiklerne 4-8, 10-12 og 16 i 2. pengeoverførselsforordningen.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte artikler i 2. pengeoverførselsforordning:

Artikel 4 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 4, *stk. 1*, skal betalers betalingsformidler sikre, at der ved pengeoverførslen medsendes betalerens navn, betalerens betalingskontonummer og betalerens adresse, samt officielle personlige dokumentnummer, kunde-id-nummer eller fødselsdato og sted.

Det bemærkes dog, at artikel 6, *stk. 1*, fastslår, at ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor betalingsmodtagernes betalingsformidlere er etableret uden for EU, finder artikel 4, *stk. 1*, ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, *stk. 1, 2 og 3*, oplysningerne er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 4, *stk. 4, og 5*, og de enkelte overførsler indeholder betalers betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, *stk. 3*, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, *stk. 1*, er betalers betalingsformidler, og den strafbedingede handling opstår, såfremt oplysningerne om betaleren ikke sikres medsendt. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, *stk. 1*, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der være mulighed for fængselsstraf indtil 6 måneder.

Artikel 4, *stk. 2*, fastslår, at betalers betalingsformidler sikrer, at der ved pengeoverførslen medsendes oplysninger om betalingsmodtageren navn og betalingskontonummer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, *stk. 2*, er betalers betalingsformidler, og den strafbedingede handling opstår, såfremt oplysningerne om betaleren ikke sikres medsendt. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, *stk. 2*, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der være mulighed for fængselsstraf indtil 6 måneder.

Artikel 4, *stk. 3*, fastsætter, at betalingsformidleren sørger for, at overførsler, der er foretaget fra eller til en betalingskonto, ledsages af en entydig transaktionsidentifikator i stedet for betalingskontonummeret eller betalingskontonumrene. Ved entydig transaktionsidentifikator menes en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med proto-

kollerne for de betalings- og afviklingssystemer eller meddelelssystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren og betalingsmodtageren, jf. artikel 3, nr. 11, i forordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 3, er betalingsformidleren, og den strafbetingede handling er, at betalingsformidleren ikke sørger for at overførslen ledsages af en entydig transaktionsidentifikator. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 3, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Betalers betalingsformidler skal, før pengene overføres, kontrollere, at de i artikel 4, stk. 1, omhandlede oplysninger er korrekte på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde i henhold til artikel 4, stk. 4.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 4, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling er, at betalingsformidleren ikke har kontrolleret om de medsendte oplysninger er korrekte på baggrund af en pålidelig og uafhængig kilde. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 4, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 4, stk. 5, fastslår, at den i stk. 4 omhandlede kontrol anses for at have fundet sted, når en betalers identitet er blevet kontrolleret.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 5, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling er manglende kontrol. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 5, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

I henhold til artikel 4, stk. 6, må betalernes betalingsformidler ikke gennemføre en pengeoverførsel, før betalingsformidleren har sikret sig, at det vil være i fuld overensstemmelse med denne artikel, jf. dog undtagelserne i artikel 5 og 6.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 6, er betalernes betalingsformidler, og den strafbetingede handling sker ved gennemførelse af en pengeoverførsel, før betalingsformidleren har sikret sig fuld overensstemmelse med artikel 4, jf. dog undtagelserne i artikel 5 og 6. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 6, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 5 i 2. pengeoverførselsforordning:

Artikel 5, stk. 1, fastslår, at hvis alle betalingsformidlere, der er involveret i betalingskæden, er etableret i EU, ledsages pengeoverførslen uanset artikel 4, stk. 1 og 2, mindst af både betalernes og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 1, er alle betalingsformidlere, der er involveret i betalingskæden, og den strafbetingede handling sker, når en pengeoverførsel ikke ledsages af mindst betalerens og betalingsmodtagerens kontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3 finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 5, stk. 2, fastslår, at uanset stk. 1, stiller betalerens betalingsformidler inden tre arbejdsdage efter modtagelsen af en anmodning om oplysninger fra betalingsmodtagerens betalingsformidler eller fra mellembetalingsformidleren, ved pengeoverførsler på over 1.000 EUR, uanset om de gennemføres som en enkeltstående overførsel eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren til rådighed i overensstemmelse med artikel 4. Ved pengeoverførsler på ikke over 1.000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1.000 EUR, skal mindst betalerens navn, betalingsmodtagerens navn og betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer oplyses eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 2, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling er, at betalingsformidleren ikke har stillet oplysninger til rådighed inden for tre arbejdsdage. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 5, stk. 3, omhandler, at ved de i stk. 2, litra b, omhandlede pengeoverførsler er betalerens betalingsformidler uanset artikel 4, stk. 4, ikke forpligtet til at kontrollere oplysningerne om betaleren, medmindre betalerens betalingsformidler har modtaget de midler, der skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller har en rimelig begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 3, er betalers betalingsformidler, og den strafbetingede handling er manglende kontrol af oplysninger om betaleren. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 3, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 6 i 2. pengeoverførselsforordning:

Artikel 6, stk. 1, fastslår, at ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor betalingsmodtagernes betalingsformidlere er etableret uden for EU, finder artikel 4, stk. 1, ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, 2 og 3, oplysningerne er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, og 5, og de enkelte overførsler indeholder betalers betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 1, er betaleren, og den strafbetingede handling er manglende overholdelse af de nævnte krav. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 3, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 6, stk. 2, fastslår, at hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler er etableret uden for Unionen, skal der ved pengeoverførsler på ikke over 1.000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1.000 EUR, uanset artikel 4, stk. 1, og hvor det er relevant, uden at dette berører de oplysninger, der mindst skal medsendes oplysninger om betalerens og betalingsmodtagerens navn og betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Betalerens betalingsformidler er uanset artikel 4, stk. 4, ikke forpligtet til at kontrollere de i dette stykke omhandlede oplysninger om betaleren, med mindre betalerens betalingsformidler har modtaget de midler, der skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller har en rimelig begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 2, er betalerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling er, at de medsendte oplysninger er mangelfulde, samt manglende kontrol. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 6, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 7 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 7, stk. 1, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler indføre effektive procedurer til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførslen, er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende systems konventioner.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 1, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling sker ved manglende indførelse af effektive procedurer. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

I henhold til artikel 7, stk. 2, skal betalingsmodtageren indføre effektive procedurer, herunder, hvor det er relevant, efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, hvorvidt der mangler oplysninger om betaler eller betalingsmodtageren i henhold til de krav, der gælder i artikel 5, når betalers betalingsformidler er etableret inden for EU eller artikel 4, stk. 1 og 2, når betalers betalingsformidler er etableret uden for EU.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 2, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling sker ved manglende indførelse af effektive procedurer herunder overvågning. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 7, stk. 3, fastslår at, ved pengeoverførsler på over 1.000 EUR, uanset om de gennemføres som en enkeltstående overførsel eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, kontrollerer betalingsmodtagerens betalingsformidler, inden betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres, eller midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtageren, at de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger om betalingsmodtageren er korrekte, på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 3, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling sker ved manglende kontrol af oplysninger efter artikel 7, stk. 2. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 3, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 7, stk. 4, fastslår, at der ved pengeoverførsler på ikke over 1.000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1.000 EUR, er betalingsmodtagerens betalingsformidler ikke forpligtet til at kontrollere, at oplysningerne om betalingsmodtageren er korrekte, med mindre betalingsmodtagerens betalingsformidler udbetaler midlerne i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller har en rimelig begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 4, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling opstår ved manglende kontrol af oplysninger om betalingsmodtageren, hvis midlerne udbetales i kontanter eller der haves en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 4, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 7, stk. 5, fastslår, at den i artikel 7, stk. 3 og 4 omhandlende kontrol anses for at have fundet sted, når en betalers identitet er blevet kontrolleret.

Artikel 8 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 8, stk. 1, fastsætter og indfører betalingsmodtagerens betalingsformidler effektive risikobaserede procedurer, herunder procedurer baseret på det risikobaserede grundlag i henhold til artikel 13 i 4. hvidvaskdirektiv til at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel, som mangler de krævede fuldstændige oplysninger om betaler og betalingsmodtager, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og til at træffe hensigtsmæssige opfølgingsforanstaltninger.

Artikel 8, stk. 1, fastslår yderligere, at hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i henhold til artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 krævede oplysninger om betaler eller betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige eller ikke er udfyldt med tegn eller input, der er tilladt ifølge det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystemets konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler afvise overførslen eller udbede sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag, før eller efter at betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres, eller midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtageren.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 8, stk. 1, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling er manglende fastsættelse og indføring af effektive risikobaserede procedurer, samt manglende afvisning af en pengeoverførsel med mangelfulde oplysninger. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 8, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 8, stk. 2, fastslår, at hvis en betalingsformidler gentagne gange undlader at levere nogle af de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvisning af fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller stillingstagen til, om forretningsforbindelsen med denne forretningsformidler skal begrænses eller afbrydes.

Betalingsmodtagerens betalingsformidler skal indberette denne undladelse og de truffe foranstaltninger til den myndighed, der har ansvar for at føre tilsyn med at betalingsformidleren overholder bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 8, stk. 2, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling er manglende foranstaltninger og derefter afvisning af fremtidige pengeoverførsler, samt undladelse af at indberette de truffe foranstaltninger og betalers betalingsformidlers undladelser til relevante myndigheder. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 8, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 10 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 10 sikrer mellembetalingsformidlere, at samtlige modtagne oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, der medsendes ved en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 10, er mellembetalingsformidleren, og den strafbetingede handling er manglende sikring af, at de medsendte oplysninger opbevares med pengeoverførslen. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 10, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 11 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 11, stk. 1, indfører mellembetalingsformidleren effektive procedurer til at konstatere, om felterne vedrører oplysninger om betalere og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførsel, er udfyldt med tegn ellers input i overensstemmelse med det pågældende systems konventioner.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 1, er mellembetalingsformidleren, og den strafbetingede handling er manglende indførelse af effektive procedurer. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 11, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 11, stk. 2, fastslår, at mellembetalingsformidleren, hvor betalere og betalingsmodtagers betalingsformidlere er etableret inden for EU, skal indføre effektive procedurer, herunder hvor det er relevant efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, hvorvidt de i artikel 5 omhandlede oplysninger mangler om betalere eller betalingsmodtager ved pengeoverførsler,

Mellembetalingsformidleren skal, hvor betalere eller betalingsmodtagers betalingsformidler er etableret uden for EU, indføre effektive procedurer, herunder hvor det er relevant efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, om de i artikel 4, stk. 1 og 2 og stk. 5, omhandlede oplysninger mangler om betalere eller betalingsmodtager ved pengeoverførsler. Ved batchfiloverførsler, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, vedrørende denne batchfil overførsel.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 2, er mellembetalingsformidleren, og den strafbetingede handling er manglende indførelse af effektive procedurer samt manglende overvågning. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 11, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 12 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 12, stk. 1, fastsætter og indfører mellembetalingsformidleren effektive risikobaserede procedurer til at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel, hvor de krævede oplysninger om betalere og betalingsmodtager mangler, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og til at træffe hensigtsmæssige opfølgende foranstaltninger.

Hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 omhandlede oplysninger mangler eller ikke er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystemets konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, afviser betalingsformidleren overførslen eller udbeder sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag før eller efter pengeoverførslen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 12, stk. 1, er mellembetalingsformidleren, og den strafbetingede handling er manglende fastsættelse og indføring af effektive risikobaserede procedurer, samt undladelse af at afvise en pengeoverførsel med mangelfulde oplysninger. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 12, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 12, stk. 2, fastslår, at hvis en betalingsformidler gentagne gange undlader at levere de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal mellembetalingsformidleren træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller begrænse eller afbryde forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler.

Mellembetalingsformidleren indberetter denne undladelse og de truffne foranstaltninger til den kompetente myndighed, der har ansvar for at føre tilsyn med, at bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme overholdes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 12, stk. 2, er betalingsmodtagerens betalingsformidler. Den strafbetingede handling er manglende foranstaltninger, samt undladelse af at indberette de truffne foranstaltninger til den kompetente myndighed. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 12, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 16 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 16, stk. 1, må oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren ikke opbevares længere end strengt nødvendigt. Betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidler opbevarer registreringer af de i artikel 4 til 7 omhandlede oplysninger i en periode på fem år.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 16, stk. 1, er betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbetingede handling er manglende opbevaring af oplysningerne. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 16, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 16, stk. 2, fastslår, at efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede opbevaringsperiode sikrer betalingsformidlerne at personoplysningerne slettes, medmindre andet er fastsat i national ret, der er bestemmende for, under hvilke forhold betalingsformidler kan eller skal opbevare oplysningerne i længere tid.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 16, stk. 2, er betalingsformidlerne, og den strafbetingede handling sker, såfremt personoplysningerne ikke sikres slettet. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 16, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved

gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædelse, vil der kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Artikel 6, stk. 1, fastslår, at kreditinstitutter og andre udbydere af betalingstjenester for så vidt angår deres betalingsaktivitet samt alle andre økonomiske aktører, der deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i veksling af pengesedler og mønter i forskellig valuta, som f.eks. vekselkontorer, pengetransportvirksomheder samt andre økonomiske aktører såsom handlende og kasinoer, der accessorisk håndterer og leverer pengesedler til offentligheden via bankernes pengeautomater (kontantautomater), inden for rammerne af disse accessoriske aktiviteter, har pligt til at sikre, at eurosedler og euromønter, som de har modtaget, og som de har til hensigt at bringe i omløb igen, kontrolleres med henblik på ægthed, og til at påse, at falske sedler og mønter afsløres.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 1, er kreditinstitutter og andre udbydere af betalingstjenester for så vidt angår deres betalingsaktivitet samt alle andre økonomiske aktører, der deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden. Den strafbare handling sker ved, at modtagne eurosedler og euromønter, som det er hensigten at bringe i omløb, ikke kontrolleres med henblik på ægthed eller påses for at afsløre falske sedler og mønter.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan der pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere fysiske personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Baggrunden for forslaget er, at det er hensigtsmæssigt, at bestemmelserne, svarende til bestemmelserne i 2. pengeoverførelsesforordningen, træder i kraft i sammenhæng med reglerne, der gennemfører 4. hvidvaskdirektiv for Grønland. 4. hvidvaskdirektiv er gennemført i dansk ret ved lov nr. 651 af 8. juni 2017. Denne lov vil blive sat i kraft for Grønland ved en kongelig anordning. Det er hensigten, at den kongelige anordning, der gennemfører 4. hvidvaskdirektiv for Grønland, og nærværende lov skal træde i kraft samtidig.

Det foreslås i *stk. 2*, at den gældende lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, ophæves.

Det betyder, at lov nr. 399 af 21. april 2010 for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, ophæves samtidig med ikraftsættelsen af nærværende lov.